

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

Projet de loi contenant le budget du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique pour l'exercice 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR ET DE LA
FONCTION PUBLIQUE (1)
PAR M. **LACROIX**.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a tenu trois séances au cours desquelles elle a discuté le projet de budget soumis à vos délibérations.

Le Ministre a fait un exposé sur l'assainissement des finances communales. Il a indiqué qu'il était très attentif à ce problème et a annoncé qu'il envisageait de rendre aux pouvoirs communaux le huitième des ressources fiscales, huitième qui leur avait été enlevé par la loi du 24 décembre 1948, au lieu du neuvième, qui leur est attribué actuellement.

Il annonce que le Conseil des Ministres sera saisi sous peu d'un projet en ce qui concerne la revision cadastrale.

Afin de résorber les déficits des budgets communaux qui s'accumulent, il a augmenté le Fonds des Communes de 156 millions.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Harmegnies, président; Allard, Bertinchamps, De Bruyne, Deliege, De Man, le chevalier de Schaetzen, de Stexhe, Lagae, Machtens, Merchiers, Neybergh, Nihoul, Sledsens, Trappeniers, Van Cauwelaert, Vancauwenbergh, Van der Borcht, Versé, Verspeeten et Lacroix, rapporteur.

R. A 6161.

Voir :

Documents du Sénat :

5-VIII (Session de 1961-1962) : Projet de loi.

7 (Session de 1961-1962) : Amendement.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1961-1962.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt voor het dienstjaar 1962.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **LACROIX**.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft drie vergaderingen gewijd aan de behandeling van de U thans voorgelegde ontwerp-begroting.

De Minister hield een uiteenzetting over de sanering van de gemeentefinanciën. Hij verklaarde dat dit vraagstuk zijn bijzondere aandacht heeft en gaf kennis van zijn voornemen om aan de gemeenten het 1/8 van de belastingontvangsten van de Staat dat hun bij de wet van 24 december 1948 werd ontnomen, terug te geven in plaats van het 1/9 dat zij thans ontvangen.

Hij kondigt aan dat de Ministerraad binnenkort een ontwerp in verband met de kadastrale herziening te behandelen zal hebben.

Ten einde het steeds groeiende tekort op de gemeentebegrotingen aan te vullen heeft hij het Fonds der Gemeenten met 156 miljoen verhoogd.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Harmegnies, voorzitter; Allard, Bertinchamps, De Bruyne, Deliege, De Man, Ridder de Schaetzen, de Stexhe, Lagae, Machtens, Merchiers, Neybergh, Nihoul, Sledsens, Trappeniers, Van Cauwelaert, Vancauwenbergh, Van der Borcht, Versé, Verspeeten en Lacroix, verslaggever.

R. A 6161.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

5-VIII (Zitting 1961-1962) : Ontwerp van wet.

7 (Zitting 1961-1962) : Amendement.

Il réglera séparément le sort des grandes villes.

En ce qui concerne les autres communes, il y aura lieu de déterminer la matière taxable. Tout dépendra de la réforme fiscale et de la péréquation cadastrale, qui seront soumises également au Parlement sous peu.

Voici d'ailleurs un tableau comparatif des interventions de l'Etat dans les finances communales (en milliers de francs).

	Budget définitif de 1961	Projet de budget 1962	Différence
<i>I. Fonds de Répartition</i>			
1. F.C.A.P. (art. 24-1)	1.324.813	1.324.813	—
2. Fonds des Communes (art. 24-2)	5.835.772	5.992.161	+ 156.389
Total	7.160.585	7.316.974	+ 156.389
<i>II. Interventions complémentaires de l'Etat</i>			
1. Complément au F.C.A.P. (art. 25-2)	50.000	50.000	—
2. Complément au Fonds des Communes (article 25-3)	194.000	194.000	—
3. Aide aux communes dont les finances sont les plus obérées (article 25-1)	230.000	230.000	—
Total	474.000	474.000	—
Total général	7.634.585	7.790.974	+ 156.389

Un membre demande que l'on active l'étude des dispositions nouvelles en matière de fiscalité communale pour ne pas compromettre l'examen des budgets communaux.

Le Ministre parle d'un projet : nous devrions le connaître.

Ce même membre demande au Ministre de hâter la solution de la revision cadastrale afin que les communes sachent à quoi s'en tenir.

Le Ministre répond que, contrairement à ce que croit l'intervenant, il y a un crédit supplémentaire de 156 millions pour le Fonds des Communes.

Il déclare que, connaissant les vues de la Commission, il s'en inspire.

Un autre membre se plaint de ce que les sénateurs, même les membres des Commissions, soient souvent les derniers à être informés des nouvelles dispositions que le Ministère envisage de prendre. Il proteste contre cette façon de faire et demande au Ministre qu'il veuille à ce que cette pratique cesse.

Voor de grote steden zal hij een afzonderlijke regeling treffen.

Wat de andere gemeenten betreft zullen de belasting-objecten vastgesteld dienen te worden. Alles zal afhangen van de fiscale hervorming en van de péréquation van de kadastrale inkomens, waarvan de ontwerpen eveneens binnenkort aan het Parlement voorgelegd zullen worden.

Hierna volgt overigens een vergelijkende tabel van de rijksbijdragen in de gemeentefinanciën (in duizendtallen franken).

	Definitieve begroting 1961	Ontwerp- begroting 1962	Vershil
<i>I. Omslagfonds</i>			
1. G.F.O.O. (art. 24-1)	1.324.813	1.324.813	—
2. Fonds der Gemeenten (art. 24-2)	5.835.772	5.992.161	+ 156.389
Totaal	7.160.585	7.316.974	+ 156.389
<i>II. Aanvullende Rijksbijdragen</i>			
1. Aanvullend deel voor het G.F.O.O. (art. 25-2)	50.000	50.000	—
2. Aanvullend deel voor het Fonds der Gemeenten (art. 25-3)	194.000	194.000	—
3. Hulp aan de gemeenten waarvan de financiële toestand bijzonder bezwaard is (art. 25-1)	230.000	230.000	—
Totaal	474.000	474.000	—
Algemeen totaal	7.634.585	7.790.974	+ 156.389

Een lid vraagt om de bestudering van de nieuwe bepalingen inzake gemeentebelastingen te bespoedigen opdat de behandeling van de gemeentebegrotingen niet in het gedrang zou komen.

De Minister spreekt van een ontwerp : wij zouden het moeten kennen.

Hetzelfde lid vraagt aan de Minister een snellere oplossing voor de kadastrale herziening, opdat de gemeenten weten waaraan zich te houden.

De Minister antwoordt dat, in tegenstelling met wat het lid meent, voor het Fonds der Gemeenten een bijkrediet van 156 miljoen is uitgetrokken.

Hij verklaart dat hij de opvattingen van de Commissie kent en er zich door zal laten leiden.

Een ander lid beklaagt er zich over dat de senatoren, zelfs wanneer zij lid zijn van de Commissies, dikwijls het laatst ingelicht worden over de nieuwe regeling die de Minister van plan is te treffen. Hij tekent hiertegen protest aan en verwacht van de Minister dat hij daarin verandering zal brengen.

En ce qui concerne l'organisation de la Protection civile, il estime que cette institution devrait être revitalisée.

Il demande à connaître les crédits qui ont été mis à la disposition de ce secteur depuis 10 ans.

Je suis persuadé, dit-il, que nous serons saisis de ce que cela coûte aux contribuables.

La Commission, d'autre part, est ignorante de ce qui se passe à l'Ecole des cadres de Florival. Personne ne sait ce qui se passe dans un centre d'alerte. Elle voudrait savoir à quoi servent les nombreux hangars qui ont été construits en divers endroits du pays. Combien ont coûté ces hangars et dépôts ?

L'intervenant estime que des milliards ont été dépensés sans rendement valable.

Il faut, dit-il, s'adapter aux techniques modernes et ne pas continuer la politique qui consiste à laisser croire qu'en cas de guerre tout irait pour le mieux.

En ce qui a trait au statut du personnel des communes, on a compliqué à l'envi les difficultés. Il faut un statut que nous devons connaître et discuter.

Parlant des intercommunales, l'intervenant signale que la partie sud du pays en a fait un usage qui se révèle satisfaisant. Il n'en fut pas de même pour le nord du pays.

Déjà, les précédents gouvernements ont annoncé une refonte des statuts. Des études ont été faites à ce sujet; il est certain que ce problème important aplanirait beaucoup de difficultés, si l'on s'était orienté plus vers le système des intercommunales.

Parlant du regroupement des communes, prévu par la loi unique, il signale qu'en plus des considérations géographiques et administratives, il faudrait aussi tenir compte du point de vue économique.

Il y a ensuite le problème de la déconcentration administrative. Des contacts ont eu lieu entre le Ministre et les gouverneurs de province.

Il voudrait savoir dans quelle direction s'oriente le Ministre.

Parlant de la situation des greffiers provinciaux, le commissaire estime que ces hauts fonctionnaires, nommés pour six ans, sont à la merci des courants politiques des députations permanentes. Il estime que, comme pour les autres emplois de confiance, les greffiers devraient être nommés suivant un statut qui leur permettrait d'avoir plus de stabilité.

Il pose la question de savoir dans quel sens s'oriente le Ministre et le gouvernement pour résoudre le problème des rapports entre Wallons et Flamands.

Le pays doit savoir et nous avons le droit d'être informés de ce que l'on prépare.

Met betrekking tot de organisatie van de Burgerlijke Bescherming is hij van mening dat aan deze instelling nieuw leven zou moeten worden ingeblazen.

Hij wenst te vernemen welk bedrag aan kredieten sedert tien jaar ter beschikking van deze sector is gesteld.

Ik ben ervan overtuigd, zo verklaart hij, dat wij erover verbaasd zullen staan wat dit aan de belastingplichtigen kost.

Verder is de Commissie niet op de hoogte van hetgeen er gebeurt in de Kaderschool te Florival. Niemand weet wat er in een alarmcentrum omgaat. De Commissie zou gaarne vernemen waartoe de vele loodsen overal in het land moeten dienen. Hoeveel hebben die loodsen en opslagplaatsen gekost ?

Het lid is van oordeel dat er miljarden zijn uitgegeven zonder veel praktisch nut.

Wij moeten ons, zo gaat hij verder, aan de moderne techniek aanpassen en niet langer doen geloven dat in geval van oorlog alles op zijn best zal verlopen.

In verband met het statuut van het gemeentepersoneel heeft men de moeilijkheden als om strijd opgestapeld. Er is een statuut nodig, dat wij moeten kunnen bespreken.

Wat de intercommunales betreft, wijst spreker erop dat daarvan in het zuidelijk gedeelte van het land op bevredigende wijze gebruik blijkt te worden gemaakt. Hetzelfde kan niet gezegd worden voor het noorden van het land.

Door de vorige regeringen werd reeds een omwerking van de statuten in uitzicht gesteld. Er zijn studies over gemaakt; dit is zeker een belangrijk probleem en vele moeilijkheden zouden niet meer bestaan, indien men zich meer naar het systeem van de intercommunales had gericht.

Het lid behandelt dan de hergroepering van de gemeenten zoals deze voorzien is in de verzamelwet en wijst erop dat niet alleen op het geografische en administratieve aspect maar ook op het economische gelet moet worden.

Vervolgens is er het vraagstuk van de administratieve deconcentratie. Er hebben contacten plaats gehad tussen de Minister en de provinciegouverneurs.

Een lid zou willen weten welke richting de Minister uitgaat.

Met betrekking tot de toestand van de provinciale griffiers is hetzelfde lid van oordeel dat deze hoge ambtenaren, die voor zes jaar worden benoemd, afhankelijk zijn van de politieke stromingen in de bestendige deputaties. Hij vindt dat, zoals voor de andere vertrouwensposten gebeurt, de griffiers benoemd zouden moeten worden op grond van een statuut dat hun meer stabiliteit verleent.

Hij vraagt welke weg de Minister en de Regering zullen kiezen om het vraagstuk van de betrekkingen tussen Walen en Vlamingen op te lossen.

Het land heeft het recht te weten wat er wordt voorbereid, en wij moeten daarover ingelicht worden.

Il rappelle, d'autre part, qu'il est l'auteur d'une proposition de loi relative à l'exercice des fonctions supérieures.

Il croit à la mauvaise volonté et signale que s'il n'obtient pas des renseignements suffisants, il réintroduira sa proposition.

Quant au Conseil d'Etat, il demande au Ministre d'examiner la possibilité de chercher un accord éventuel avec l'initiative privée qui édite depuis des années au prix de grandes difficultés, les arrêts du Conseil d'Etat.

Un membre pose la question de savoir quelle est la position du Ministre au sujet des dispositions de la loi unique prévoyant la possibilité de prélever des taxes déterminées.

Des communes sont obligées de recourir à des taux d'additionnels insupportables.

Le Ministre va-t-il fixer un plafond ou va-t-il, à la suite de la péréquation cadastrale, permettre des ajustements ?

Il insiste également pour que la politique gouvernementale soit connue en ce qui concerne les rapports entre Wallons et Flamands.

Quant au maintien de l'ordre, le même commissaire estime qu'il serait temps de déterminer, par des mesures législatives et administratives, comment il faut mettre fin à l'agitation et au désordre. Il estime qu'il y a de la part des pouvoirs publics une carence à ce sujet.

Des promesses formelles ont été faites. Il demande quelle est la position du Ministre et du gouvernement. Il attache à ces questions une grande importance.

Un autre commissaire intervient au sujet des traitements des bourgmestres et des échevins.

A la suite du déclassement intervenu, on peut constater des situations vraiment ridicules.

Des bourgmestres, nommés à la suite des dernières élections, touchent moins que certains de leurs échevins. Des échevins d'un même collège sont moins bien payés les uns que les autres, parce que les anciens conservent leurs droits acquis.

D'autre part, il résulte de renseignements qu'un Ministre a permis des exceptions pour certaines communes où les bourgmestres et échevins toucheraient encore les mêmes traitements. Si c'est vrai, il y aurait lieu de dire pourquoi et sur quelles bases peuvent être établies pareilles exceptions.

Il souhaite que le Ministre trouve une formule pour que les traitements des collèges échevinaux soient fixés sans l'intervention des conseils communaux.

Il estime que le problème en cause doit être dépolitisé. Les fonctions du collège sont surtout administratives. Les échevins se dévouent pour le bien général. C'est un anachronisme que le vote des traitements par les conseils communaux; il faut y mettre fin.

Verder brengt hij in herinnering dat hij een voorstel van wet met betrekking tot de uitoefening van hogere functies heeft ingediend.

Hij gelooft dat er hier slechte wil in het spel is en verklaart dat, indien hij geen bevredigende inlichtingen krijgt, hij zijn voorstel opnieuw zal indienen.

Wat de Raad van State betreft verzoekt hij de Minister te willen nagaan of er geen akkoord zou kunnen worden bereikt met de particuliere onderneming die sedert jaren ten koste van grote moeilijkheden, de arresten van de Raad uitgeeft.

Een lid vraagt wat de opvatting is van de Minister in verband met de bepalingen van de eenheidswet waarbij in de mogelijkheid wordt voorzien om zekere belastingen te heffen.

De gemeenten zijn verplicht een ondraaglijk hoog bedrag aan opcentimes te heffen.

Zal de Minister een maximumcijfer vaststellen of zal hij als gevolg van de kadastrale peregualatie een aanpassing toestaan ?

Een ander lid dringt eveneens aan op bekendmaking van de regeringsplannen inzake de betrekkingen tussen Walen en Vlamingen.

Wat de handhaving van de orde betreft is hetzelfde lid van oordeel dat het tijd is om bij wege van wettelijke en bestuurlijke maatregelen te bepalen hoe een einde kan worden gemaakt aan agitatie en wanorde. Volgens hem schiet de openbare overheid ten deze te kort.

Er zijn uitdrukkelijke beloften gedaan. Hij vraagt wat het standpunt van de Minister en de Regering op dit stuk is. Hij acht deze zaken van groot belang.

Een ander lid heeft het over de wedden van burgemeesters en schepenen.

Na de doorgevoerde klasseverlaging zijn er werkelijk belachelijke toestanden ontstaan.

Zekere burgemeesters die na de jongste verkiezingen zijn benoemd, trekken minder dan sommige van hun schepenen. In een zelfde college ontvangen bepaalde schepenen minder dan anderen, omdat de oude schepenen hun verkregen rechten behouden.

Voorts blijkt uit bepaalde inlichtingen dat een Minister een uitzondering heeft gemaakt voor sommige gemeenten, zodat de burgemeesters en de schepenen er nog dezelfde wedde zouden genieten. Als dit waar is, moet men zeggen waarom en op welke grondslag zulke uitzonderingen kunnen worden gemaakt.

Hij wenst dat de Minister een formule zal vinden volgens welke de wedde van de schepenen wordt vastgesteld zonder bemoeïing van de gemeenteraden.

Het probleem moet, naar zijn oordeel, gedepoliteerd worden. Het college heeft in de eerste plaats een administratieve opdracht. De schepenen wijden zich aan het algemeen belang. Dat de wedden door de gemeenteraad moeten worden goedgekeurd is een anachronisme dat niet langer mag blijven bestaan.

Il plaide pour l'octroi de camions de la Protection civile aux communes. Il signale les anomalies existantes dans ce service.

Parlant des justices de paix, il se plaint des charges imposées aux communes, dépendant des chefs-lieux de cantons, qui doivent payer des sommes très élevées. Il signale que la loi unique prévoyait à ce sujet une solution.

Dans certaines villes les parquets de police ont pris une extension telle que les dépenses qui en découlent se trouvent parfois décuplées par rapport à ce qui était payé il y a quelques années. Il y a là des excès qui ne peuvent pas être mis à charge des communes du ressort de ces justices de paix.

Il demande au Ministre de prendre des mesures urgentes contre ces exagérations qui amènent les communes à se rebiffer.

Un autre commissaire s'intéresse au centre d'appel d'incendie appelé « 900 », qu'il approuve. Il voudrait qu'en plus de cela les services locaux d'incendie soient pourvus d'ambulances.

Il remercie le Ministre pour sa circulaire relative aux taxes communales pour l'ouverture des chemins, qui permet aux communes de retrouver leur liberté en la matière.

Il marque également son accord sur les observations faites en ce qui concerne la manière de fixation des traitements des bourgmestres et échevins.

Un membre s'intéresse à la réadaptation des barèmes des agents de l'Etat, des provinces et des communes. Il pose la question de savoir si le gouvernement a inscrit les crédits nécessaires à cette fin.

Il voudrait être fixé à ce sujet.

Il souhaite que le Ministre fournisse une statistique relative à l'endettement progressif des communes à partir de l'année 1948.

Il espère avec d'autres membres que des mesures soient prises en vue d'une décentralisation administrative.

Un commissaire demande au Ministre s'il ne serait pas possible d'obtenir une note relative aux instructions, aux moyens et à la doctrine à mettre en œuvre pour le maintien de l'ordre.

Le Ministre se montre d'accord et la note figure en annexe du présent rapport.

Le Ministre indique que s'il y a des indiscretions au sujet des projets en préparation, elles ne proviennent pas de lui. Souvent ces renseignements viennent de gauche ou de droite, mais ne sont pas officiels.

En ce qui concerne l'Ecole de la Protection Civile à Florival, il promet une visite de la Commission.

Hij is van oordeel dat de vrachtwagens van de Burgerlijke bescherming aan de gemeenten overgedragen moeten worden. Hij wijst op de ongerijmdheden die in deze dienst voorkomen.

Wat betreft de vredegerichten klaagt hij over de lasten opgelegd aan de gemeenten die van de hoofdplaatsen van de kantons afhangen en die zeer hoge bedragen moeten betalen. Hij wijst erop dat de verzamelwet in een oplossing voorziet.

In sommige steden hebben de politieparks zulk een uitbreiding genomen dat de betrokken uitgaven soms tien maal meer bedragen dan enkele jaren geleden. Dit zijn overdrijvingen die niet ten laste mogen worden gebracht van de gemeenten uit het gebied van deze vredegerichten.

Hij vraagt dat de Minister dringend maatregelen zou nemen omdat de gemeenten zich anders zullen gaan schrap zetten.

Een ander lid spreekt over het z.g.n. brandnummer 900. Hij spreekt zijn goedkeuring hierover uit. De plaatselijke brandweerdiensten zouden bovendien van ziekenwagens moeten worden voorzien.

Hij dankt de Minister voor het rondschrijven betreffende de gemeentebelasting voor het openstellen van wegen, waardoor de gemeenten op dit gebied hun vrijheid terugvinden.

Hij betuigt ook zijn instemming met de opmerkingen over de vaststelling van de wedden van burgemeesters en schepenen.

Een lid spreekt over de revalorisatie van de weddeschalen van het personeel van Staat, provincies en gemeenten. Hij vraagt of de Regering daartoe de vereiste kredieten heeft uitgetrokken.

Hij zou hierover gaarne bescheid hebben.

Hij verzoekt de Minister om een statistiek over de toeneming van de schuldenlast van de gemeenten sinds 1948.

Samen met andere leden hoopt hij dat er maatregelen genomen zullen worden met het oog op de administratieve decentralisatie.

Een lid vraagt aan de Minister om zo mogelijk een nota te verstrekken over de onderrichtingen voor de handhaving van de orde, over de middelen die op dit gebied worden aangewend en de doctrine ter zake.

De Minister is hierop ingegaan en de betrokken nota is als bijlage bij dit verslag afgedrukt.

De Minister deelt mede dat zijn diensten geen voorbarige ruchtbaarheid hebben gegeven aan de voorbereide ontwerpen. De inlichtingen daaromtrent komen vaak van links of rechts, maar hebben geen officieel karakter.

Hij belooft dat de Commissie de school van de Burgerlijke bescherming te Florival zal kunnen bezoeken.

Il estime qu'en ce qui concerne la Protection civile, une réorganisation s'impose.

Il n'est pas souhaitable que les personnes croient être en sécurité alors que les moyens de la guerre moderne sont variés et funestes et qu'il n'est pas possible de garantir la sauvegarde de la population.

Un projet de loi sera déposé sous peu. Il tiendra à généraliser l'effort d'éducation sur les retombées radioactives. Cette information pourrait se faire par la distribution de brochures.

Il y a un problème de coordination pour ce qui existe pour le temps de paix ou de guerre.

Il faut prévoir à ce moment l'emploi de tous les moyens qui existent (colonnes mobiles de secours, matériel privé et public).

Parlant du statut du personnel, le Ministre indique qu'il vient de marquer son accord sur un arrêté royal fixant les normes relatives à la rétribution du personnel, au cadre et au recrutement.

En ce qui concerne la consultation syndicale, les pouvoirs publics seront représentés en même temps que les organisations syndicales.

Il promet que le nouveau statut en matière d'intercommunales ne tardera pas à paraître.

En ce qui a trait aux fusions et regroupements des communes, il ne perd pas la chose de vue.

Les commissaires d'arrondissement ont été consultés. Les gouverneurs également.

Un projet de loi prévoit l'intervention des gouverneurs pour l'approbation des décisions communales des communes de moins de 10.000 habitants.

Il est persuadé qu'il faut humaniser les rapports entre les habitants par une déconcentration des pouvoirs. La concentration provoque des heurts.

Le Ministre annonce un autre projet au sujet de la tutelle administrative qui sera une évolution institutionnelle très large.

Il est partisan de la décentralisation. Il s'engage à défendre cette idée devant le gouvernement.

Il désire restituer aux pouvoirs régionaux les prérogatives qui lui ont été enlevées.

Il promet également d'étudier la question soulevée au sujet du statut des greffiers provinciaux.

En ce qui se rapporte à la question des fonctions supérieures, le Ministre indique que s'il n'a pas résolu ce problème, c'est à la suite du résultat négatif des consultations syndicales en juin et juillet dernier; les syndicats se sont prononcés contre la proposition de loi à ce sujet.

On trouvera en annexe de ce rapport les conclusions de cette commission. (Annexe II).

Hij acht een reorganisatie van de Burgerlijke Bescherming noodzakelijk.

Het is niet wenselijk dat de burgers zich in veiligheid wanen, terwijl de middelen die in een moderne oorlog worden gebruikt, zo verscheiden en zo verwoestend zijn dat het niet mogelijk is de veiligheid van de bevolking te waarborgen.

Een ontwerp van wet zal eerlang worden ingediend. De inspanning inzake voorlichting over de gevolgen van de radioactieve neerslag zal veralgemeend worden. Deze voorlichting kan onder meer gebeuren door het verspreiden van brochures.

Men staat ook voor een coördinatieprobleem inzake het gebruik van materieel zowel in tijd van vrede als van oorlog.

Voor het geval van oorlog moet worden voorzien in de aanwending van alle bestaande middelen (mobiele hulpcolonnes, particulier en openbaar materieel).

Wat betreft het personeelsstatuut deelt de Minister mede dat hij onlangs zijn instemming heeft betuigd met een koninklijk besluit dat de criteria voor de bezoldiging van het personeel, het kader en de aanwerving vaststelt.

De openbare besturen zullen tegelijk met de vakverenigingen bij het overleg vertegenwoordigd zijn.

De Minister belooft dat het nieuwe statuut van de intercommunale verenigingen eerlang zal verschijnen.

Hij verliest het probleem van de samensmelting en de hergroepering van gemeenten niet uit het oog.

De arrondissementscommissarissen werden op dit stuk geraadpleegd, evenals de provinciegouverneurs.

Een ontwerp van wet dat eerlang zal worden ingediend, bepaalt dat de provinciegouverneurs bij de goedkeuring van de beslissingen van gemeenten met minder dan 10.000 inwoners betrokken zullen worden.

De Minister is ervan overtuigd dat de betrekkingen met de inwoners menselijker moeten worden gemaakt door de macht te deconcentreren. Concentratie geeft aanleiding tot vrijvingen.

De Minister verklaart dat er nog een ander ontwerp in voorbereiding is betreffende de administratieve voogdij, dat in een vergaande institutionele ontwikkeling voorziet.

Hij is voorstander van decentralisatie en belooft dat hij deze gedachte voor het Parlement zal verdedigen.

Hij wenst aan de plaatselijke besturen de bevoegdheid terug te schenken die hun ontnomen is.

Hij belooft eveneens het probleem te zullen bestuderen in verband met het statuut van de provinciale griffiers.

Het vraagstuk van de uitoefening van hogere functies heeft de Minister niet kunnen oplossen als gevolg van de negatieve uitslag van het overleg met de vakverenigingen; in juni en juli jongstleden hebben de vakverenigingen zich namelijk tegen het desbetreffende voorstel van wet uitgesproken.

De tekst van de conclusies van deze syndicale commissie is in bijlage afgedrukt. (Bijlage II).

Le Ministre estime que si des membres ne sont pas d'accord, ils peuvent toujours défendre leur thèse, en la documentant. Il ne demande qu'à être informé.

Un commissaire rappelle que l'article 74 de la loi du 14 février 1961 (Loi unique) permet de procéder au reclassement des communes en ce qui concerne la fixation des traitements des secrétaires, receveurs et commissaires de police.

Il n'en est pas de même des gardes champêtres, qui ont été oubliés. Il plaide en faveur de cette catégorie d'agents, qui ne sont assimilables à aucune catégorie de l'Etat.

Il demande si le Ministre compte faire quelque chose en leur faveur.

Il interroge également le Ministre sur l'application éventuelle du chapitre III de la loi unique, en ce qui a trait à l'organisation et aux débours des justices de paix.

Un autre intervenant attire l'attention du Ministre sur l'effet qu'aura pour les communes, la nouvelle révision cadastrale.

Les communes industrielles seront désavantagées; en effet, alors que la péréquation est de 3,76 % pour les bâtiments ordinaires et de 3,12 % pour les propriétés non bâties, ce coefficient n'est que de 2,74 % pour les bâtiments industriels et de 1,26 % pour le matériel et l'outillage industriel.

Il faudra, si ces pourcentages sont appliqués, que les impôts sur les bâtiments ordinaires soient augmentés pour trouver le manque à gagner. Les propriétaires de biens industriels seront avantagés au détriment des autres.

Il y a également la fraude fiscale pratiquée par un certain nombre de petites et moyennes entreprises.

Ce qui n'est pas payé par les uns doit être payé par les autres.

En matière de revision cadastrale pour bâtiments, les communes peuvent disposer d'un expert; il n'en est pas de même quand il s'agit de l'évaluation des bâtiments industriels et du matériel. Il signale encore l'existence des filiales de sociétés, ce qui complique le paiement de l'impôt.

Il craint que la loi nouvelle soit pernicieuse pour la situation financière des communes.

Le Ministre répond qu'en ce qui concerne la situation faite aux bourgmestres et échevins à la suite des déclassements des communes, il est en possession d'une note de son administration.

Il s'en occupe et tiendra compte des observations faites par les commissaires.

De Minister meent dat de leden die het niet met hem eens zijn, hun thesis moeten verdedigen. Hij wenst niet beter dan een toelichting te ontvangen over hun standpunt.

Een lid merkt op dat men op grond van artikel 74 van de wet van 14 februari 1961 (verzamelwet) de gemeenten in een hogere klasse kan indelen met het oog op de vaststelling van de wedde van secretarissen, ontvangers en commissarissen van politie.

Dit geldt evenwel niet voor de veldwachters, die men bij de opsomming vergeten heeft. Hij pleit voor deze beampten, die geen tegenhanger hebben in de kaders van het rijks personeel.

Hij vraagt of de Minister voornemens is iets voor hen te doen.

Hetzelfde lid ondervraagt de Minister over de eventuele toepassing van hoofdstuk III van de verzamelwet betreffende de organisatie en de kosten van de vrederechten.

Een andere spreker vestigt de aandacht van de Minister op de noodlottige weerslag die de perekwatie van het kadastraal inkomen zal hebben voor de gemeenten.

De industriële gemeenten zullen worden benadeeld : de perekwatiecoëfficiënt voor gewone gebouwen bedraagt immers 3,76 % en die voor niet-gebouwde eigendommen 3,12 % terwijl hij voor nijverheidsgebouwen slechts 2,74 % en voor nijverheidsmaterieel en -uitrustings slechts 1,26 % beloopt.

Indien deze percentages inderdaad worden toegepast, zullen als gevolg daarvan de belastingontvangsten verminderen, wat zal moeten worden goedge maakt door een verzwaring van de belasting op de gewone gebouwen. Hierdoor zullen de eigenaars van bedrijfsgoederen bevoordeeld worden.

Voorts is er de belastingsontduiking welke door een zeker aantal kleine en middelgrote bedrijven wordt gepleegd.

Wat de een niet betaalt, moet de ander betalen.

Voor de kadastrale herziening van de gebouwen kunnen de gemeenten een beroep doen op een deskundige, doch niet voor de raming van bedrijfsgebouwen en van materieel. Het lid wijst nog op het bestaan van dochtermaatschappijen, wat de betaling van de belastingen ingewikkelder maakt.

Hij vreest dat de nieuwe wet zeer nadelig zal uitvallen voor de financiële toestand van de gemeenten.

De Minister antwoordt hierop dat, wat betreft de positie van de burgemeesters en schepenen als gevolg van de klasseverlaging van bepaalde gemeenten, hij in het bezit is van een nota van zijn administratie.

Hij zal het vraagstuk onderzoeken en rekening houden met de opmerkingen van de commissieleden.

En ce qui concerne les tribunaux de police, il se documente. Un arrêté royal du 4 septembre 1961 traite de cette question. C'est une base juridique qui permettra avec l'intervention du Ministre de la Justice de la régler.

Un membre insiste cependant sur cette situation qui irrite dans certaines régions les administrations communales.

Antérieurement, dit-il, on ne payait qu'une part dans le traitement du ministère public; depuis quelque temps on réclame des frais de fonctionnement, qui ont été poussés à l'excès par des dépenses somptuaires.

Les communes victimes de ces abus en ont assez.

Le Ministre indique qu'en ce qui concerne les finances communales, les moyens à mettre en œuvre seront connus sous peu pour l'année 1962. Des instructions seront données aux communes pour l'établissement de leur budget.

Il désire introduire le système le plus large d'autonomie communale.

Il faut restaurer les responsabilités des communes. Il croit à des critères plus objectifs. D'autre part, une tranche spéciale sera prévue pour les communes à faible matière taxable.

Pour 1963, c'est dans le cadre de la réforme fiscale que tout le problème des finances communales sera réglé. Il y a lieu de réaliser l'équilibre financier sur l'ensemble des moyens taxables et pas précisément sur un seul, le foncier, comme c'est souvent le cas.

Une aide continuera à subsister en faveur des communes dont la situation reste obérée après épuisement des différents modes de taxation.

Parlant des rapports entre Flamands et Wallons, il annonce que deux projets de loi seront déposés sous peu.

Le premier projet prévoit la stabilisation des limites linguistiques, la suppression du recensement linguistique et l'unilinguisme dans chacune des communautés nationales. Les conclusions du Centre Harmel sont à la base de ce projet.

Il y aura à régler le transfert de hameaux et de communes.

Il faut avoir le courage de régler des situations qui empoisonnent notre vie nationale.

Pour les 11 communes qui ont une forte minorité linguistique il faudra se mettre d'accord entre Flamands et Wallons pour arriver au respect des minorités.

C'est au Parlement de rechercher les solutions les plus adéquates. Les solutions faciles n'existent pas; mais le pays ne gagnera rien à ne pas rapprocher les points de vue entre les tendances wallonnes et flamandes.

Over de politierechtbanken is hij gegevens aan het verzamelen. Deze kwestie wordt behandeld in het koninklijk besluit van 4 september 1961. Daarin ligt de rechtsgrondslag waarop deze aangelegenheid geregeld kan worden door bemiddeling van de Minister van Justitie.

Een lid legt nochtans de nadruk op deze toestand die in bepaalde streken de wrevel van de gemeentebesturen opwekt.

Tevoren, aldus spreker, moest slechts een deel in de wedde van het openbaar ministerie worden betaald; sedert enige tijd wordt ook de betaling gevraagd van de werkingskosten, die overmatig zijn toegenomen als gevolg van weeldeuitgaven.

De gemeenten, die het slachtoffer zijn van deze misbruiken, hebben er genoeg van.

De Minister wijst erop dat, wat betreft de gemeentefinanciën, de aan te wenden middelen voor het jaar 1962 binnenkort bekend zullen zijn. De gemeenten zullen instructies krijgen voor het opmaken van hun begroting.

Hij wil de gemeentelijke autonomie zoveel mogelijk uitbreiden.

De gemeenten moeten opnieuw verantwoordelijkheid krijgen. Hij gelooft in objectiever criteria. Voorts zal een bijzondere tranche worden toebedeeld aan de gemeenten waar de belastingobjecten beperkt zijn.

Voor 1963 zal het gehele probleem van de gemeentefinanciën worden geregeld binnen het kader van de fiscale hervorming. Het financieel evenwicht moet gegrond zijn op het geheel van de belastingobjecten en niet op één enkel, bijvoorbeeld de grondbelasting, zoals vaak het geval is.

Er zal verder hulp worden verleend aan de gemeenten die in een berooide toestand blijven verkeren nadat zij gebruik hebben gemaakt van de verschillende wijzen van aanslag.

De Minister behandelt dan de betrekkingen tussen Vlamingen en Walen en kondigt aan dat er binnenkort twee wetsontwerpen zullen worden ingediend.

Het eerste voorziet in de vastlegging van de taalgrenzen, de afschaffing van de talentelling en de een-taligheid in elk van de beide nationale gemeenschappen. Dit ontwerp sluit aan bij de conclusies van het Centrum Harmel.

Overheveling van bepaalde gehuchten en gemeenten zal geregeld moeten worden.

Men dient de moed te hebben om een oplossing te geven aan bepaalde toestanden die ons nationaal leven vergiften.

Voor 11 gemeenten met een sterke taalminderheid zal een akkoord tussen Vlamingen en Walen bereikt moeten worden om tot eerbiediging van de minderheden te komen.

Het Parlement moet de geschiktste oplossingen zoeken. Gemakkelijke oplossingen bestaan er niet; maar het land zal er niets bij winnen zo men de Waalse en de Vlaamse strekkingen niet nader tot elkaar brengt.

Le deuxième projet vise la région bruxelloise, les administrations centrales et les régions de langue allemande. Il reste des points de contact, des endroits où les deux communautés devront toujours se rencontrer.

L'enseignement des langues peut également rapprocher les deux communautés. Le problème doit être débarrassé de tout faux sentimentalisme.

Il croit qu'en orientant l'enseignement vers une meilleure compréhension des uns et des autres, on pourrait faire disparaître de vieilles rancunes.

En ce qui concerne le maintien de l'ordre, il indique qu'il s'est penché sur ce problème, et que ses conclusions lui permettent d'avoir à cet égard une certaine tranquillité.

Il énumère comme suit les mesures envisagées qui résultent des lois et règlements en application :

1° Il faut la meilleure utilisation des moyens existants, par la coordination des mesures à prendre dans les différents ministères.

2° Il fallait améliorer le fonctionnement de ce qui concourt au maintien de l'ordre.

Le Ministre doit savoir ce qui se passe dans le pays, même avant que ne se produisent des manifestations.

L'action doit être préventive; il estime que l'information joue un grand rôle. La gendarmerie doit à cet égard apporter souvent de la patience et de la psychologie. Il faut essayer que la gendarmerie ne soit pas obligée de mettre ses moyens en œuvre. Elle doit d'abord agir par des moyens préventifs.

La réorganisation est faite et son équipement amélioré.

Il faut toujours retarder le moment d'intervention des forces armées.

Le deuxième aspect vise certaines mesures législatives tendant à adapter le code pénal. Le Gouvernement s'en tiendra en cela à sa déclaration première; il prendra ses responsabilités.

Suite à la demande faite par un membre au sujet de la tactique en cas de désordre, une note figure en annexe du présent rapport (Annexe III).

Parlant de la réadaptation des barèmes, le Ministre estime que le crédit de 500 millions prévu sera insuffisant. Il insiste sur la dégradation de la fonction publique par rapport à ce qui est payé dans le privé.

Il faut apporter des améliorations certaines en ce domaine.

Het tweede ontwerp betreft de Brusselse streek, de hoofdbesturen en de Duitssprekende gewesten. Er bestaan nog aanrakingspunten, plaatsen waar de beide gemeenschappen elkaar altijd zullen dienen te ontmoeten.

Ook het taalonderwijs kan de toenadering tussen de beide gemeenschappen bevorderen. Het probleem moet ontdaan worden van elk vals sentimentalisme.

De Minister is van mening dat oude veten zullen verdwijnen wanneer het onderwijs op een beter wederzijds begrip is gericht.

Wat de handhaving van de orde betreft, verklaart hij dat hij deze kwestie bestudeerd heeft en dat de conclusies waartoe hij gekomen is, hem vrij geruststellend voorkomen.

Hij vermeldt vervolgens de voorgenomen maatregelen op grond van de geldende wetten en reglementen :

1° Betere aanwending van de aanwezige middelen, door coördinatie van de in verschillende ministeries te nemen maatregelen;

2° Verbetering van de werking van wat tot handhaving van de orde kan bijdragen.

De Minister moet weten wat er in het land omgaat, zelfs vóór er betogingen plaats hebben.

Er moet preventief worden opgetreden; hij is van oordeel dat de informatie hierbij een grote rol speelt. De Rijkswacht moet ten deze blijk geven van geduld en psychologisch doorzicht. Men moet trachten te vermijden dat de Rijkswacht verplicht zou zijn gebruik te maken van de middelen waarover zij beschikt. Eerst moet zij preventieve middelen aanwenden.

De Rijkswacht is gereorganiseerd en haar uitrusting is verbeterd.

Het ingrijpen van de gewapende macht moet steeds worden uitgesteld.

Het tweede punt beoogt sommige wettelijke maatregelen ter aanpassing van het Strafwetboek. De Regering zal zich ten deze houden aan haar eerste verklaring; zij zal haar verantwoordelijkheid opnemen.

Als antwoord op een vraag van een lid in verband met de tactiek in geval van ongeregelde heden is een nota als bijlage bij dit verslag gevraagd (Bijlage III).

Met betrekking tot de aanpassing van de weddenschaalen verklaart de Minister dat hij het krediet van 500 miljoen ontoereikend acht. Hij legt de nadruk op de ontwaarding van het openbaar ambt ten opzichte van de particuliere sector.

Op dit gebied moeten werkelijke verbeteringen worden doorgevoerd.

Le problème est étudié en accord avec les organisations représentatives.

Abordant une autre question, il signale que le tableau de l'endettement des communes sera annexé au rapport.

Il s'occupe également du projet de déconcentration qui sera mis en œuvre au niveau des provinces.

Un commissaire marque son accord sur la déconcentration mais demande si les mesures tendant à renforcer le cadre des employés provinciaux ont été prévues. Le Ministre répond affirmativement.

Un autre membre insiste pour que les commissaires d'arrondissement soient mêlés aux problèmes qui intéressent les plus petites communes. Ils sont seuls habilités pour cela. Le Ministre répond qu'il se penchera sur cette question en vue d'en tirer le meilleur profit.

En ce qui concerne le reclassement des communes prévu à l'article 74 de la loi unique, il faut également attendre.

Pour ce qui est des gardes champêtres, la Fédération Nationale a remis un projet qui est soumis à l'avis du Ministre de la Justice, pour permettre de donner une suite.

La question des additionnels dépend de ce que fera le Ministre des Finances.

Une solution est recherchée en ce qui concerne les commissions d'assistance publique qui pourraient passer au Ministère de la Santé publique et de la Famille. A ce moment, les dispositions seront prises par ce département, qui devra tenir compte des dépenses à engager.

Un commissaire déplore que l'exercice 1962 sera réglé suivant les dispositions de la loi unique. Ces dernières obligent les communes à équilibrer leur budget par le vote de taxes nouvelles.

C'est déraisonnable, alors qu'en 1963 le système changera.

Il rappelle que l'Etat doit aux communes 170 millions, provenant de la différence entre le 1/8 et le 1/9 des impositions leur revenant.

Il demande au Ministre de réfléchir et déposera un amendement en ce sens si on l'y oblige.

Le Ministre signale que le préopinant se trompe, que le rapport entre le 1/8 et le 1/9 évoqué ne représente que 320 millions. Il ne nie pas la difficulté de l'application des deux régimes.

Il faut cependant trouver les ressources nécessaires pour résorber le déficit des communes.

Il fera en sorte que le régime transitoire de 1962 concorde dans les grandes lignes avec celui de 1963.

Het probleem wordt bestudeerd in overleg met de representatieve beroepsverenigingen.

Wat de schuldenlast van de gemeenten betreft, hierover zal een tabel bij het verslag gevoegd worden.

De Minister behandelt eveneens het ontwerp betreffende de deconcentratie die op het vlak van de provincies zal worden doorgevoerd.

Een lid is het met de deconcentratie eens, maar vraagt of er maatregelen genomen zijn om het provinciaal personeelskader te versterken. De Minister antwoordt bevestigend.

Een ander lid vraagt dat de arrondissementscommissarissen betrokken zouden worden bij de problemen van de kleinste gemeenten. Zij alleen zijn bevoegd op dit stuk. De Minister antwoordt dat hij dit vraagstuk ernstig ter hand zal nemen om er de beste mogelijke oplossing voor te vinden.

Ook voor de klasseverhoging van de gemeenten, bedoeld in artikel 74 van de verzamelwet, moet worden gewacht.

Met betrekking tot de veldwachters heeft de Nationale Federatie een ontwerp ingediend, dat voorgelegd is aan de Minister van Justitie om er gevolg aan te kunnen geven.

Het vraagstuk van de opcentimes is afhankelijk van het geen de Minister van Financiën zal doen.

Men zoekt naar een oplossing voor de commissies van openbare onderstand, die aan het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin overgedragen zouden kunnen worden. Dit departement treft thans schikkingen waarbij het rekening zal moeten houden met de desbetreffende uitgaven.

Een lid betreurt het dat het dienstjaar 1962 geregeld zal worden overeenkomstig de bepalingen van de verzamelwet. Deze wet verplicht de gemeenten hun begroting in evenwicht te brengen door nieuwe belastingen te heffen.

Dit is onredelijk, aangezien het stelsel in 1963 zal veranderen.

Hij merkt op dat de Staat aan de gemeenten 170 miljoen verschuldigd is, d.i. namelijk het verschil tussen het achtste en het negende deel van de belastingen die hun toekomen.

Hij verzoekt de Minister na te denken en zal een amendement in die zin indienen als hij daartoe verplicht wordt.

De Minister antwoordt dat spreker het verkeerd voor heeft, want het verschil tussen het achtste en het negende deel bedraagt slechts 320 miljoen. Hij ontkent niet dat de toepassing van de twee regelingen moeilijkheden oplevert.

De nodige middelen moeten evenwel gevonden worden om het tekort van de gemeenten aan te vullen.

Hij zal ervoor zorgen dat de regeling van 1962 in grote trekken overeenstemt met die van 1963.

Un commissaire estime que les explications du Ministre, relatives aux finances communales, ne lui permettent pas d'être satisfait. Il faut attendre.

En ce qui concerne les rapports entre Flamands et Wallons, il prend acte de ce que deux projets seront déposés. Dans son esprit, ces deux questions, qui relèvent de la loi de 1932, doivent être réglées. Il faut, dit-il, une loi d'apaisement.

Il est surpris de la dissociation prévue pour le règlement de ce problème.

Il n'est pas d'accord sur les considérations du Ministre, relatives au maintien de l'ordre. Il constate qu'il n'a pas été question du problème de la police locale qui a été déficiente dans le chef de certains agents, commissaires et bourgmestres. C'est là qu'il faut apporter un remède et des modifications.

Il estime que ce problème devrait recevoir une priorité.

Le Ministre réaffirme qu'il réglera la situation des finances communales.

Répondant au préopinant, il signale qu'il donnera une solution aux problèmes de la région bruxelloise.

Il est adversaire d'une loi qui voudrait régler le tout en même temps. Il ne s'agit pas pour lui de dissocier ces deux problèmes. Une chronologie normale indique que le premier projet soit voté en même temps que l'on connaîtra du second.

Le Parlement sera maître d'émettre un vote simultané sur les deux projets.

Parlant du maintien de l'ordre, il signale qu'il reste attentif à tous les secteurs. Des moyens inemployés permettent que, sainement, sagement, on puisse assurer que des déficiences ne se reproduisent pas.

C'est une question de responsabilité, dit le Ministre. En même temps je collaborerai avec les gouverneurs de province.

C'est une question de confiance.

Un commissaire pose la question de savoir quand le Ministre autorisera les communes à consolider leurs dettes.

Un autre membre fait observer que le Crédit Communal est d'accord sur la consolidation, mais au préalable il faut assainir les finances.

Un membre pose la question de savoir si l'on va fixer les cadres des administrations sous tutelle. Il a été dit lors de la discussion du titre IV de la loi unique, que c'étaient les cadres des communes qui étaient cause de leur déficit.

Il rappelle les déclarations du Ministre de l'Intérieur en septembre 1960, qui avait promis de régler cette question.

Een lid is van oordeel dat de toelichting van de Minister over de gemeentefinanciën hem niet voldoet. Er moet gewacht worden.

Wat de Vlaams-Waalse verhouding betreft, neemt hij er nota van dat twee ontwerpen zullen worden ingediend. In zijn geest moeten deze twee kwesties, die verband houden met de wet van 1932, geregeld worden. Er moet een wet komen die de gemoederen tot bedaren brengt, aldus spreker.

Hij is er verbaasd over dat de oplossing van dit probleem gesplitst zal worden.

Hij is het niet eens met de beschouwingen van de Minister over de handhaving van de orde. Hij constateert dat er geen sprake is geweest van het probleem van de plaatselijke politie, waar sommige agenten, commissarissen en burgemeesters in gebreke zijn gebleven. Daarin moet verandering komen.

Naar zijn mening zou dit vraagstuk voorrang moeten hebben.

De Minister bevestigt dat hij de toestand van de gemeentefinanciën zal regelen.

In antwoord op de vorige spreker, kondigt hij aan dat hij een oplossing zal geven aan de problemen van de Brusselse streek.

Hij is gekant tegen een wet die alles ineens zou willen regelen. Voor hem moeten deze twee problemen niet gescheiden worden. Volgens een normale gang van zaken zou het eerste ontwerp aangenomen worden op het ogenblik dat het tweede in behandeling is.

Het staat aan het Parlement vrij zich gelijktijdig over beide ontwerpen uit te spreken.

Met betrekking tot de handhaving van de orde, wijst hij erop dat zijn aandacht naar alle sectoren gaat. Er zijn nog onaangewende middelen voorhanden, zodat zonder overdrijving mag worden verzekerd dat dergelijke tekortkomingen zich niet meer zullen voordoen.

Het is een kwestie van verantwoordelijkheid, aldus de Minister. Terzelfder tijd zal hij samenwerken met de provinciegouverneurs.

Dit is een kwestie van vertrouwen.

Een lid vraagt wanneer de Minister aan de gemeenten toestemming zal geven om hun schulden te consolideren.

Een ander lid merkt op, dat het Gemeentekrediet met de consolidatie akkoord gaat, maar voordien moeten de financiën gesaneerd worden.

Een lid zou gaarne weten of de kaders van de ondervoogdij staande besturen zullen worden vastgesteld. Bij de behandeling van Titel IV van de verzamelwet is gezegd dat de kaders van de gemeenten oorzaak zijn van hun financieel tekort.

Hij herinnert eraan dat de Minister van Binnenlandse Zaken in september 1960 beloofd heeft dat hij deze kwestie zou regelen.

Parlant des relations entre Wallons et Flamands, il marque son accord sur la tactique employée par le Ministre mais il rappelle qu'en décembre 1960 la Commission de l'Intérieur était unanime à voir déposer un projet.

Il estime qu'il devrait y avoir un débat d'ensemble sur ces questions.

Revenant au maintien de l'ordre, il demande au Ministre, s'il est informé que dans certaines parties du pays il y a de grandes craintes. La sensibilité de ce danger augmente.

Il estime que les contingents de gendarmes devraient être augmentés dans certaines régions.

Au sujet du droit de grève, il rappelle le texte de la déclaration gouvernementale et la loi de 1948 sur la continuité des services publics

Il craint que le gouvernement n'ait pas de politique à ce sujet.

Il invoque les promotions acquises par certains fonctionnaires grévistes en 1960-1961.

Il pose la question de savoir ce que fera le Ministre, si des grèves tournantes ou perlées se produisent.

Quelles sont les mesures qui seront prises ?

Le Ministre annonce que le Gouvernement prendra des mesures. Des textes sont prêts et seront soumis sous peu au Parlement. Il demande que le Parlement lui fasse confiance.

Un autre membre se rallie aux observations faites.

A son avis, le Gouvernement a été trop politique dans ses déclarations. Les réponses faites sont fort vagues.

Il insiste également pour que des mesures soient prises pour permettre aux communes d'établir leur budget et demande la limitation des additionnels.

Le Ministre répond qu'il prend des mesures pour régler la situation des grandes villes. Il indique que les règles générales en ce qui concerne les traitements de l'Etat, des provinces et des communes sont prêtes à la discussion.

Quant aux craintes évoquées, il demande qu'on lui fasse confiance.

La paix sociale doit être réalisée. Il faut tenir compte de toutes les tendances.

Le Gouvernement est conscient de ses devoirs.

Un membre déclare qu'il a réfléchi et qu'il ne peut admettre la situation financière annoncée pour les exercices 1962-1963.

Wat de Waals-Vlaamse verhoudingen betreft, is hij het eens met het beleid van de Minister, maar hij herinnert eraan dat de Commissie voor de Binnenlandse Zaken in december 1960 eensgezind voorstander was van de indiening van een ontwerp.

Hij is van oordeel dat een algemeen debat aan deze kwesties zou moeten worden gewijd.

Terugkomende op het vraagstuk van de handhaving van de orde, vraagt hij aan de Minister of hij weet dat in sommige gedeelten van het land grote vrees heerst. Het gevaar wordt er meer en meer aangevoeld.

Hij is van mening dat de rijkswachtcontingenten in bepaalde streken uitgebreid zouden moeten worden.

Met betrekking tot het stakingsrecht, verwijst hij naar de tekst van de regeringsverklaring en naar de wet van 1948 op de continuïteit van de openbare diensten.

Hij vreest dat de Regering ten deze geen politiek heeft.

In dit verband wijst hij op de bevordering van sommige ambtenaren die in 1960-1961 gestaakt hebben.

Hij vraagt wat de Minister zal doen in geval van beurtstakingen of van langzaam-aan-stakingen.

Welke maatregelen zullen er worden genomen ?

De Minister verklaart dat de Regering maatregelen zal nemen. De teksten liggen klaar en zullen eerlang aan het Parlement worden voorgelegd. Hij vraagt aan het Parlement hem vertrouwen te schenken.

Een ander lid sluit zich bij de opmerking van de vorige sprekers aan.

Naar zijn oordeel zijn de verklaringen van de regering te politiek getint. De antwoorden zijn zeer vaag.

Het lid dringt er verder op aan dat maatregelen zouden worden genomen op de gemeenten in de gelegenheid te stellen hun begroting op te maken en hij vraagt ook een beperking van de opcentimes.

De Minister antwoordt dat hij het nodige doet om de toestand van de grote steden in orde te brengen. Hij wijst erop dat de algemene regelen in verband met de wedden bij de Staat, de provincies en de gemeenten, gereed zijn om besproken te worden.

Wat de geuite vrees betreft, vraagt hij dat men hem vertrouwen zal schenken.

De sociale vrede moet tot stand komen. Er moet met alle strekkingen rekening gehouden worden.

De Regering is zich haar plichten bewust.

Een lid verklaart dat hij over de toestand heeft nagedacht en geen vrede kan nemen met de financiële vooruitzichten voor de dienstjaren 1962-1963.

Il rappelle que le Gouvernement antérieur a reconnu que c'est le huitième et non le neuvième qui est dû sur les impôts cédulaires. Le rétablissement de cette situation n'a pas été fait. Le nombre de communes déficitaires augmente.

Le Gouvernement doit apporter une compensation.

Il dépose à l'article 24-2, un amendement, libellé comme suit :

« Au Fonds des Communes, porter la dotation à 6.161.175.000 francs au lieu de 5.992.161.000 francs ».

Justification : la différence est celle qui existe entre le huitième et le neuvième de la quote-part sur les impôts ordinaires.

Un autre membre appuie cet amendement. Il insiste sur les difficultés de recourir aux taxes prévues par la loi unique.

Pour établir leur budget les communes devraient connaître les incidences des nouvelles lois fiscales.

Il demande au Ministre s'il est bien nécessaire, et aussi tardivement, de poser des problèmes aussi délicats. Cette position n'est pas défendable. Elle ne pourra se réaliser.

Il demande au Ministre de se rallier à l'amendement déposé.

Le Ministre rappelle qu'il a annoncé le rétablissement du Fonds des Communes et du Fonds Communal d'Assistance Publique.

Il souligne qu'il a rendu au Fonds des Communes le milliard que lui a enlevé la loi unique; qu'il y a même ajouté 159 millions. Il manque 320 millions, mais il y a l'impératif financier de l'Etat.

Il manque des centaines de millions rien que pour la révalorisation des traitements.

Il ne peut accepter l'amendement proposé.

Il demande à la Commission d'apprécier ce qu'il a déjà fait en restituant 1.159.000.000 de francs.

S'il reste quelque chose à faire c'est de permettre la fiscalité communale, en rétablissant les responsabilités.

C'est la seule chose, dit le Ministre, qui peut sauver les communes; cette politique est valable pour 1962 et 1963.

La réforme fiscale est réglée à l'échelon gouvernemental. Il y aura des instructions qui s'inspireront de cette situation.

En 1962, il y aura largement plus de 1.000 communes en déficit; ce dernier atteindra plus ou moins 1.800.000.000 de francs si l'on s'en tient aux comptes connus des années antérieures, dont 1,4 milliard pour les 4 grandes villes et plus ou moins 400 millions pour les autres communes.

Hij wijst erop dat de vorige regering toegegeven heeft dat een achtste en niet een negende van de gesplitste belastingen verschuldigd is. Deze toestand is niet rechtgezet. Het aantal gemeenten met een begrotingstekort neemt toe.

De Regering moet een compensatie verlenen.

Hij dient op artikel 24-2 een amendement in, luidende :

« De dotatie van het Fonds der Gemeenten te brengen op 6.464.175.000 frank in plaats van 5.992.161.000 frank ».

Verantwoording : De verhoging is gelijk aan het verschil tussen het achtste en het negende van het aandeel in de gewone belastingen.

Een ander lid steunt dit amendement. Hij wijst op de moeilijkheden om de belastingen te heffen waarin de verzamelwet voorziet.

De gemeenten zouden de weerslag van de nieuwe belastingwetten moeten kennen om hun begroting te kunnen opmaken.

Hij vraagt aan de Minister of het wel nodig is met zulke moeilijke problemen zo laat te komen aandragen. Deze regeling is niet te verdedigen, en zal niet uitgevoerd kunnen worden.

Hij verzoekt de Minister om het amendement aan te nemen.

De Minister antwoordt dat hij heeft aangekondigd dat de dotatie van het Fonds der Gemeenten en van het Gemeentefonds voor openbare onderstand weer op het vroegere bedrag zal worden hersteld.

Hij onderstreept dat hij aan het Gemeentefonds het miljard heeft teruggeschonken dat het ingevolge de verzamelwet verloren had en er zelfs 159 miljoen heeft bijgevoegd. Er is nog een tekort van 320 miljoen, maar hier stuit men op de eisen van de rijksbegroting.

Hij heeft voor de revalorisatie van de wedden alleen reeds honderden miljoenen te weinig.

Hij kan het ingediende amendement niet aannemen.

Hij vraagt dat de Commissie zou bedenken wat hij reeds heeft gedaan, door 1.159.000.000 frank terug te geven.

De enige oplossing is het heffen van belastingen door de gemeenten mogelijk te maken door hen opnieuw verantwoordelijkheid te doen dragen.

Dit is het enige wat de gemeenten kan redden, aldus de Minister; deze richtlijn geldt voor 1962 en 1963.

De belastinghervorming is geregeld op het vlak van de Regering. Hiervan uitgaande, zullen instructies worden gegeven.

In 1962 zullen ruim 1.000 gemeenten een begrotingstekort hebben; uit de bekende rekeningen over de vorige dienstjaren blijkt dat dit tekort ongeveer 1.800.000.000 frank zal bedragen, waarvan 1,4 miljard voor de 4 grote steden en circa 400 miljoen voor de overige gemeenten.

Les instructions prévoient quel sera le nouveau taux qui devra être porté au foncier pour l'application de taxes nouvelles.

Les 4 grandes villes n'ont que 800 centimes d'additionnels avec des budgets en déficit. Il faut un certain courage à chacun et faire l'inventaire des charges revenant à l'Etat et celles que se sont créées certaines communes.

L'Etat interviendra dans les situations où les communes n'ont pas de matières taxables.

Il demande que l'on accepte sa proposition, qu'on lui fasse confiance et que l'amendement soit retiré.

Un membre se basant sur les réalisations et les promesses du Ministre, demande que l'amendement soit retiré.

Il insiste sur la situation difficile en matière de finances, mais croit que les communes pourront trouver les ressources nécessaires.

Un autre membre rend hommage au Ministre. Il dénonce la légèreté de certaines communes en déficit, qui alourdissent encore celui-ci en sollicitant des emprunts pour des travaux extraordinaires dont la nécessité n'est pas démontrée. Pourquoi leur accorde-t-on ces emprunts alors qu'elles sont en déficit et qu'elles pourraient faire un effort fiscal plus grand ?

Il parle de certaines largesses de C.A.P. des communes aux finances obérées qui n'hésitent pas à octroyer des secours plus importants que ceux de communes aux finances en équilibre.

Il demande à l'auteur de l'amendement de le retirer.

Le commissaire qui a déposé l'amendement en discussion accepte, devant les arguments émis par le Ministre et par ses collègues, de suspendre le dépôt de son amendement. Il fait des réserves quant au projet qui pourrait régler la situation des années 1962-1963.

Le projet ne réglera pas tout le problème, mais les autres communes ne doivent pas être dupes des grandes villes. Il demande au Gouvernement de réfléchir. Son attitude a toujours été constructive, quels que soient les Gouvernements.

Il y a des situations lamentables auxquelles il faut mettre fin.

Après ce plaidoyer, il retire son amendement en se réservant le droit de le réintroduire en séance publique.

Le Ministre remercie le membre pour sa compréhension.

Il faut aller très vite pour régler des problèmes difficiles.

Il annonce un programme d'assainissement de la situation des grandes villes. L'Etat ne fera plus rien sans qu'une solution ne soit intervenue.

Il marque son accord sur le contrôle des dépenses à couvrir par voie d'emprunts.

De instructies zullen bepalen welk nieuw percentage op de grondbelasting zal moeten worden toegepast.

De vier grote steden heffen slechts 800 opcentimes met begrotingen die een tekort aanwijzen. Iedereen moet de nodige moed kunnen tonen en de inventaris maken van de lasten die voor rekening van de Staat komen en die welke sommige gemeenten zelf in het leven hebben geroepen.

De Staat zal helpen wanneer de gemeenten geen belastingobjecten hebben.

Hij vraagt dat zijn voorstel wordt aanvaard, dat hem vertrouwen wordt geschonken en dat het amendement wordt ingetrokken.

Een lid wijst op hetgeen de Minister verwezenlijkt en beloofd heeft en vraagt om het amendement in te trekken.

Hij kent de moeilijke financiële toestand maar is van oordeel dat de gemeenten de nodige middelen kunnen vinden.

Een ander lid brengt hulde aan de Minister. Hij hekelt de lichtzinnigheid van sommige deficitaire gemeenten die hun tekort nog vergroten door leningen voor buitengewone werken waarvan de noodzakelijkheid niet is bewezen. Waarom staat men hun die leningen toe niettegenstaande zij een tekort hebben en een grotere fiscale inspanning zouden kunnen doen ?

Hij spreekt over de vrijgevigheid van sommige C.O.O. in gemeenten met berooide financiën die niet aarzelen meer steun te verlenen dan gemeenten waar de financiën in evenwicht zijn.

Hij vraagt aan de indiener van het amendement om dit in te trekken.

De indiener van het amendement neemt de argumenten van de Minister en van zijn collega's aan en schorst de indiening van zijn amendement op. Hij maakt evenwel voorbehoud omtrent het ontwerp dat de toestand van de jaren 1962-1963 zal regelen.

Het ontwerp zal het gehele probleem niet oplossen maar de andere gemeenten moeten niet het slachtoffer zijn van de grote steden. Hij vraagt dat de Regering zou nadenken. Hij heeft altijd een constructief standpunt ingenomen, ongeacht de samenstelling van de regering.

Er zijn betreurenswaardige toestanden waaraan een einde moet worden gemaakt.

Na dit betoog trekt hij zijn amendement in doch behoudt zich het recht voor om het in openbare vergadering opnieuw in te dienen.

De Minister dankt het lid om het begrip dat hij heeft betoond.

De moeilijke problemen moeten zeer spoedig worden geregeld.

Hij kondigt een plan aan om de toestand van de grote steden te saneren. De Staat zal niets meer doen vooraleer er een oplossing is tot stand gekomen.

Hij is het eens met de controle op uitgaven die met leningen moeten worden gedekt.

Il attend beaucoup des mesures qu'il va prendre pour 1962 et 1963 en ce qui se rapporte aux déficits des communes.

Un commissaire demande que le Ministre associe la ville de Charleroi aux discussions avec les grandes villes. Il y a des problèmes connexes qui peuvent recevoir une solution commune.

Appuyant cette proposition, un autre commissaire demande le contrôle par des experts des budgets de ces communes.

Un membre attire l'attention du Ministre sur les délais trop longs nécessaires pour l'octroi d'emprunts, ces délais dépassant trop fréquemment les 90 jours, terme fixé pour la validité des adjudications; c'est une paralysie de la machine administrative.

Un commissaire donne connaissance d'une lettre de l'Union des Villes et Communes Belges, qui demande un subside supplémentaire au crédit de 500.000 fr. prévu au budget en vue de l'organisation du Congrès de l'Union Internationale des Villes qui se tiendra à Bruxelles en 1963.

Cette association avait demandé 3 millions.

La demande est appuyée en vue de le porter à 1 million pour 1962.

Le Ministre dit qu'il s'agit d'un premier subside, que les grosses dépenses s'effectueront surtout en 1963.

Sur l'intervention d'un autre membre, le Ministre promet d'examiner cette question.

Traitant des finances provinciales, un commissaire se plaint de l'insuffisance de la dotation du Fonds des Provinces. Sans revenir sur une démonstration qui a été faite dès le début et répétée à maintes reprises depuis, il rappelle que le montant en eut dû être initialement majoré de 200 à 300 millions et, comme il a été déclaré lors du vote de la loi du 24 décembre 1948, que s'il s'avérait que les contributions et taxes que la loi retirait aux provinces pour les attribuer à l'Etat, dépassaient la dotation, celle-ci serait majorée à due concurrence, ce commissaire rappelle la promesse gouvernementale. Sans vouloir introduire un amendement, il insiste à nouveau pour la réalisation de cette promesse, son rappel ayant pour but d'interrompre la prescription de la créance des provinces contre l'Etat.

Examinant la répartition du Fonds des Provinces, ce commissaire fait valoir que le critère « population » devrait entrer en ligne de compte pour un pourcentage supérieur à 19,51 %.

Il signale qu'avec ce pourcentage la part de 4 provinces, les plus peuplées, diminue d'année en année tandis que la part de 4 autres provinces, les moins peuplées, et celle du Brabant augmente d'année en année.

Hij verwacht veel van de maatregelen die hij voor 1962 en 1963 zal nemen om het tekort van de gemeenten te dekken.

Een lid vraagt of de Minister de stad Charleroi bij de besprekingen met de grote steden betreft. Sommige problemen zijn met elkaar verwant en kunnen een gemeenschappelijke oplossing krijgen.

Een ander lid steunt dit voorstel en vraagt dat de begrotingen van die gemeenten door deskundigen zouden worden gecontroleerd.

Een lid vestigt de aandacht van de Minister op de veel te lange termijnen welke voor het toekennen van leningen gelden. Deze termijnen gaan al te vaak 90 dagen te boven, d.i. de termijn welke bepaald is voor de geldigheid van de bestekken. Daardoor wordt de administratieve machine lamgelegd.

Een lid deelt de inhoud mede van een brief van de Bond der Belgische Steden en Gemeenten, die een vermeerdering vraagt van het krediet van 500.000 frank, dat op de begroting is uitgetrokken met het oog op de organisatie van het congres van de Internationale Bond der Steden dat in 1963 te Brussel zal plaatshebben.

Die Bond had 3 miljoen gevraagd.

Het voorstel om de toelage voor 1962 op 1 miljoen te brengen vindt steun.

De Minister verklaart dat het hier een eerste toelage geldt en dat de grote uitgaven voornamelijk in 1963 zullen plaatsvinden.

Na het betoog van een ander lid, belooft de Minister dat hij deze kwestie zal onderzoeken.

Een lid heeft het over de provinciale financiën en klaagt over de ontoereikendheid van de dotatie van het Fonds der Provinciën. Zonder terug te komen op de uiteenzetting die reeds bij de aanvang en daarna nog herhaaldelijk werd gedaan, herinnert hij eraan dat het bedrag aanvankelijk van 200 op 300 miljoen moest worden gebracht, en dat, zoals bij de stemming over de wet van 24 december 1948 is verklaard, indien de belastingen en taxes die de wet aan de provincies ontrok om ze aan de Staat toe te kennen, groter zouden blijken te zijn dan de dotatie, deze tot een zodanig bedrag als nodig was zou verhoogd worden. In dit verband verwijst het lid naar de regeringsbelofte. Zonder daarom een amendement te willen indienen, dringt hij andermaal aan op nakoming van deze belofte. Hij wil alleen verkrijgen dat de verjaring van de schuldvordering van de provincies tegenover de Staat gestuit wordt.

Verder onderzoekt hij de verdeling van het Fonds der Provinciën, waarbij hij stelt dat het criterium « bevolking » zou moeten in aanmerking komen voor meer dan 19,51 %.

Hij wijst erop dat met dit percentage het aandeel van de vier dichtstbevolkte provincies van jaar tot jaar vermindert, terwijl het aandeel van de vier andere provincies, die het minst bevolkt zijn, en ook dat van Brabant, van jaar tot jaar stijgt.

D'un tableau comparatif qu'il a établi et remis au Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, il ressort ainsi qu'en 1919 un groupe de provinces avec une population de 4.014.676 habitants, touchait 44,92 % du Fonds, un autre groupe de provinces avec une population de 2.787.572 habitants, 38,69 % et le Brabant, avec une population de 1.822.834 habitants, 16,39 %.

En 1960, dix ans plus tard, avec une population fortement accrue, 4.339.201 habitants, le premier groupe ne touche plus que 33,83 % au lieu de 44,92 %, l'autre groupe avec une population légèrement accrue, 2.865.221 habitants, 41,53 % au lieu de 38,69 % et le Brabant, avec une population en légère majoration, 1.973.729 habitants, 21,64 % au lieu de 16,39 %.

Il en conclut que pour assurer une répartition plus équilibrée et plus équitable du Fonds des Provinces, le critère « population » devrait être fixé à une proportion nettement supérieure à 19,51 % et ramené à 27 % comme il l'était lors du vote de la loi.

Au sens du même commissaire, le critère « dépenses d'enseignement » pour l'enseignement officiel, tout en étant maintenu à 27,82 %, devrait être réparti en deux moitiés, l'une suivant le montant des dépenses, l'autre suivant le chiffre de la population scolaire.

Le critère « hygiène », tout en étant maintenu à 3,44 % devrait comprendre aussi les dépenses faites par les provinces pour la lutte contre les taudis et la construction d'habitations salubres, ces dépenses contribuant préventivement dans une très large mesure à la santé publique.

Le même commissaire demande quand les provinces obtiendront le remboursement de 200.000.000 de fr. de supplément qu'elles ont dû déboursier pour fournitures scolaires pour l'année 1959-1960.

Enfin, il insiste pour que la disposition de la loi unique prescrivant l'attribution, aux membres du personnel des provinces, du même traitement qu'aux membres du personnel de l'Etat pour des fonctions identiques, soit rigoureusement respectée.

Le Ministre répond que tout en ayant reçu communication à l'avance des questions et observations de l'honorable membre — ce dont il le remercie — il n'a pas eu le temps de les faire examiner en détail mais qu'elles emportent un préjugé favorable.

Il a chargé un groupe de spécialistes de déterminer de façon plus judicieuse les critères, eu égard aux besoins réels — il souligne le mot — et signale que le conseil d'administration du Fonds des Provinces s'est à l'unanimité rallié aux suggestions de l'honorable membre en ce qui concerne les dépenses d'enseignement et les dépenses d'hygiène. En ce qui concerne le remboursement dû aux provinces pour fournitures scolaires, il signale que trois provinces ont déjà reçu 80 %, que les autres suivront et que le solde sera remboursé sitôt que la Cour des Comptes aura pu terminer son travail de contrôle.

Uit een vergelijkende tabel die hij heeft opgemaakt en afgegeven aan de Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt, blijkt aldus dat in 1919 een groep provincies, met een bevolking van 4.014.676 inwoners, 44,92 % van het Fonds ontving, terwijl een andere groep provincies, met een bevolking van 2.787.572 inwoners, 38,69 % en Brabant, met een bevolking van 1.822.834 inwoners, 16,39 % kreeg.

In 1960, tien jaar later dus, ontving de eerste groep, met een bevolking die gestegen was tot 4.339.201 inwoners, nog slechts 33,83 % in plaats van 44,92 %, terwijl de andere groep, met een slechts licht toegenomen bevolking (2.865.221 inwoners), 41,53 % trok in plaats van 38,69 % en Brabant tenslotte, waar de bevolking ook licht gestegen was (1.973.729 inwoners) 21,64 % in plaats van 16,39 %.

Hij besluit hieruit dat, voor een evenwichtige en billijke verdeling van het Fonds der provinciën, het criterium « bevolking » zou moeten bepaald worden op een cijfer dat aanmerkelijk hoger ligt dan 19,51 % en op 27 % zou moeten worden gebracht, welk cijfer bij de aanneming van de wet was vastgesteld.

Hetzelfde lid is van oordeel dat het criterium « uitgaven voor het onderwijs » ten behoeve van het officieel onderwijs, op 27,82 % zou kunnen gehandhaafd blijven, maar in twee helften worden verdeeld, de ene volgens het bedrag van de uitgaven, de andere volgens het cijfer van de schoolbevolking.

Het criterium « hygiène », dat verder 3,44 % zou blijven bedragen, zou ook de uitgaven moeten omvatten welke door de provincies worden gedaan voor de krotbestrijding en de bouw van gezonde woningen, aangezien deze uitgaven preventief in zeer ruime mate tot de volksgezondheid bijdragen.

Hetzelfde lid vraagt wanneer de provincies de terugbetaling zullen ontvangen van de 200.000.000 frank die zij hebben moeten bijleggen voor de schoolbehoeften voor 1959-1960.

Tenslotte dringt hij erop aan dat de bepaling van de verzamelwet krachtens welke de leden van het personeel van de provincie voor dezelfde functies, dezelfde wedde moeten hebben als de leden van het rijkspersoneel, streng zou worden nageleefd.

De Minister antwoordt dat hij de vragen en opmerkingen van het geachte lid van tevoren had ontvangen, waarvoor hij hem dank weet. Hij heeft echter de tijd niet gehad om ze nader te laten onderzoeken, maar staat er gunstig tegenover.

Hij heeft een groep specialisten belast met de taak de criteria oordeelkundig te bepalen met inachtneming van de werkelijke behoeften — hij drukt op dit woord — en wijst er verder op dat de beheersraad van het Fonds der provinciën zich eensgezind heeft aangesloten bij de suggesties van het geachte lid wat betreft de uitgaven voor het onderwijs en voor de hygiène. Inzake de terugbetaling van de som welke aan de provincies verschuldigd is voor de schoolbehoeften, wijst hij erop dat drie provincies reeds 80 % hebben ontvangen, terwijl de andere volgen en het saldo zal worden terugbetaald zodra het Rekenhof zijn controle zal hebben uitgeoefend.

Enfin, en ce qui concerne les traitements du personnel des provinces, il a chargé son administration d'établir les normes qui doivent permettre d'apprécier l'équivalence des fonctions.

Le Ministre signale que la revision est à l'étude sur la base des propositions faites par le Fonds des Provinces. La revision des critères pour la répartition du Fonds des Communes est également à l'étude.

Il faut d'abord rechercher les besoins réels des administrations intéressées. Il y aura une réadaptation. C'est un travail qui nécessitera du temps et qui sera prêt à la fin de 1962.

Ma volonté, dit le Ministre, est de surmonter les difficultés.

En ce qui concerne les dépenses scolaires, des avances ont déjà été faites à plusieurs provinces. Elles seront satisfaites sous peu.

Un commissaire appuie l'intervention qui a été faite au début des travaux en ce qui concerne les gardes champêtres. Ces agents ont été chaque fois rebutés. Pourquoi, alors que les traitements d'autres catégories ont été revus ? Ce n'est pas juste.

Il pose la question de savoir pourquoi le projet soumis au Ministre de l'Intérieur doit recevoir l'avis du Ministre de la Justice.

Il estime également, comme un préopinant que la question des emprunts devrait être contrôlée de plus près. Il n'est pas normal que des communes en déficit soient autorisées à élargir le fossé creusé.

Parlant des revendications des déportés 1914-1918, il sollicite du Ministre, l'étude en vue de l'octroi de la médaille du déporté à ceux qui représentent encore cette catégorie de patriotes.

Le Ministre répond qu'il s'occupe des garde-champêtres et qu'il examinera la question posée en ce qui concerne les déportés.

Un commissaire demande que les critères de la répartition des parts du Fonds des Provinces soient surtout étudiés en fonction de ce qui existe. Il marque son accord avec la politique avancée par le Ministre.

Un membre demande des explications en ce qui concerne certaines inscriptions budgétaires. Il demande si les crédits prévus pour 1962 sont ceux prévus pour 1961 et ajustés.

Le Ministre répond affirmativement.

La discussion est close.

L'amendement du Gouvernement prévoyant le maintien des majorations, à charge du Fonds des Communes, des dotations de base en faveur des communes visées par l'article 11, § 4, de la loi du 29 juin 1960, est adopté à l'unanimité.

Le budget a été adopté par 16 voix contre 1 et 1 abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. LACROIX.

Le Président,
H. HARMEGNIES.

Ten slotte heeft hij, in verband met de wedden van het provinciaal personeel, zijn administratie ermede belast criteria vast te stellen op grond waarvan de gelijkwaardigheid van de betrekkingen beoordeeld zal kunnen worden.

De Minister deelt mede dat de herziening wordt bestudeerd op grond van de voorstellen van het Fonds der Provinciën. Ook de herziening van de criteria voor de omslag van het Fonds der Gemeenten is in studie.

Eerst moeten de werkelijke behoeften van de betrokken besturen worden nagegaan. Er komt een aanpassing. Dit werk vraagt veel tijd en zal einde 1962 voltooid zijn.

Ik wens, aldus de Minister, de moeilijkheden te boven te komen.

Verscheidene provinciën hebben reeds voorschotten ontvangen op hun uitgaven voor het onderwijs. Er zal hun binnenkort voldoening worden gegeven.

Een lid steunt het betoog dat bij de aanvang van de bespreking werd gehouden ten voordele van de veldwachters. Deze ambtenaren zijn altijd al afgewezen. Waaronder gebeurt dit toch, terwijl de wedden van andere categorieën herzien werden ? Dit is niet billijk.

Hij vraagt waarom de Minister van Justitie advies moet uitbrengen over het ontwerp dat aan de Minister van Binnenlandse Zaken werd voorgelegd.

Hij is het met een vorige spreker eens om te verklaren dat de leningen strenger gecontroleerd moeten worden. Het is niet normaal dat gemeenten met een tekort de put nog dieper mogen maken.

Met betrekking tot de eisen van de gedeporteerden 1914-1918 vraagt hij dat de Minister deze aangelegenheid in studie zou nemen met het oog op de toekenning van de medaille van de gedeporteerde aan degenen die deze patriotten nog vertegenwoordigen.

De Minister antwoordt dat hij zich bezighoudt met de eisen van de veldwachters en het vraagstuk van de gedeporteerden zal onderzoeken.

Een lid vraagt dat de criteria van de omslag van de aandelen van het Fonds der provinciën vooral bestudeerd zouden worden in functie van hetgeen er bestaat. Hij keurt het beleid van de Minister goed.

Een lid wenst ophelderingen over bepaalde begrotingsposten. Hij vraagt of de voor 1962 uitgetrokken kredieten dezelfde zijn als die welke voor 1961 werden uitgetrokken en aangepast.

De Minister antwoordt bevestigend.

De bespreking wordt gesloten.

Het amendement van de Regering om de verhoging van de basisdotaties van het Fonds der Gemeenten te handhaven ten behoeve van de gemeenten bedoeld in artikel 11, § 4, van de wet van 29 juni 1960, wordt met algemene stemmen aangenomen.

De begroting is aangenomen met 16 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. LACROIX.

De Voorzitter,
H. HARMEGNIES.

ANNEXES

BIJLAGEN

ANNEXE I.

Tableau de la dette communale depuis l'année 1949.

	Année 1949 — <i>Jaar 1949</i>	Année 1950 — <i>Jaar 1950</i>	Année 1951 — <i>Jaar 1951</i>
A. Au Crédit Communal. — <i>Aan het Gemeentekrediet :</i>			
1° à long terme. — <i>op lange termijn</i>	9.046.903.916	10.848.812.524	8.628.689.931
2° à court terme y compris les ouvertures de crédit. — <i>op korte termijn inbegrepen de kredietopeningen.</i>	7.752.637.481	2.210.595.903	5.270.742.576
B. Emissions publiques. — <i>Publieke uitgiften</i>	9.193.529.905	8.873.781.808	9.597.820.252
C. Emprunts à l'étranger. — <i>Leningen in het buitenland</i>	5.717.000	235.178.500	232.850.000
D. Emprunts particuliers. — <i>Leningen bij particulieren</i>	985.078.000	85.078.000	148.451.000
Totaux. — <i>Totalen</i>	21.093.866.302	22.253.446.735	23.878.553.759

Observations :

— En ce qui concerne les années 1959 et 1960, l'Institut National de Statistique n'est pas en mesure de fournir actuellement les renseignements demandés; il sera peut-être en état de les communiquer au début de l'an prochain.

BIJLAGE I.

Tabel van de gemeenteschuld sinds het jaar 1949

Année 1952 <i>Jaar 1952</i>	Année 1953 <i>Jaar 1953</i>	Année 1954 <i>Jaar 1954</i>	Année 1955 <i>Jaar 1955</i>	Année 1956 <i>Jaar 1956</i>	Année 1957 <i>Jaar 1957</i>	Année 1958 <i>Jaar 1958</i>
8.426.588.021	8.216.600.062	7.998.369.825	7.771.592.038	7.535.934.219	7.291.050.373	7.333.481.792
6.693.573.221	7.997.802.284	10.430.259.719	13.187.757.982	16.010.794.187	17.450.337.749	19.961.554.475
9.944.233.493	10.538.797.000	10.993.066.000	11.186.100.327	12.084.835.382	12.145.779.280	12.736.294.792
204.300.000	174.300.000	421.673.750	424.437.500	424.437.500	424.437.500	424.437.500
291.946.000	422.195.000	406.295.000	118.104.017	151.399.100	173.211.013	212.223.928
25.560.640.735	27.349.694.346	30.249.664.294	32.687.991.864	36.207.400.388	37.484.815.915	40.667.992.487

Opmerkingen :

— Wat betreft de jaren 1959 en 1960, is het Nationaal Instituut voor de Statistiek niet in staat de gevraagde inlichtingen te verschaffen ; het zal misschien mogelijk zijn ze te ontvangen in het begin van toekomstige jaar.

ANNEXE II.**Comité Général de Consultation Syndicale.**

Extrait du Procès-Verbal de la séance du 15 juin 1960.

5. — MESURES EXCEPTIONNELLES EN FAVEUR DE CERTAINS AGENTS DE L'ETAT QUI ONT JOUI PENDANT UNE LONGUE PERIODE D'UNE REMUNERATION SUPERIEURE A CELLE QUI CORRESPOND A LEUR GRADE ORGANIQUE (document 206/11).

Rejet unanime pour les principales raisons suivantes :

1° la faveur octroyée à certains agents par l'application de l'arrêté royal du 31 mai 1958 a entraîné le désordre au sein des administrations et a créé des injustices caractérisées qui engendrent un climat de mécontentement;

2° des problèmes plus intéressants exigent une solution avant toute nouvelle mesure de faveur pour les agents ayant exercé des fonctions supérieures : les bénéficiaires des mesures transitoires de l'arrêté royal du 3 janvier 1940 dont les titres à une sollicitude du Gouvernement sont plus formels, les agents qui ayant un titre à une nomination dans un grade supérieur (article 8 de l'arrêté royal du 25 novembre 1953) n'ont toujours pas reçu d'affectation adéquate, etc.

Les délégués de la F.S.C.S.P. tiennent à faire remarquer que s'ils se sont abstenus lors de l'examen en Comité général de consultation syndicale des mesures consacrées par l'arrêté royal du 31 mai 1958, ils ne peuvent plus adopter au regard des nouvelles mesures qu'une position formellement négative pour les raisons suivantes :

1° l'arrêté royal du 31 mai 1958 a, dans son application, donné lieu à arbitraire, des cas identiques ayant reçu une solution différente;

2° une abstention de leur part pourrait être interprétée comme une approbation tacite des propositions de loi visant non seulement l'octroi d'un traitement supérieur mais également du grade supérieur;

3° la mesure n'a qu'une portée limitée et peut être partisane; elle est d'autant plus inopportune que le Gouvernement ne cesse d'affirmer son désir de réaliser une sérieuse réforme administrative.

BIJLAGE II.**Algemene Syndicale Raad van Advies.**

Uittreksel van de notulen van de vergadering van 15 juni 1960.

5. — UITZONDERINGSMAATREGELEN TEN GUNSTE VAN SOMMIGE RIJKSPERSONEELSLEDEN DIE LANG EEN BEZOLDIGING HEBBEN GENOTEN DIE HOGER LIGT DAN DIEGENE DIE MET HUN ORGANIEKE GRAAD OVEREENSTEMT (bescheid n° 206/11).

Eenparig verworpen om de hieronder aangehaalde voornaamste redenen :

1° de bij toepassing van het koninklijk besluit van 31 mei 1958 aan sommige personeelsleden toegekende gunst heeft wanorde gesticht in de administraties en uitgesproken onrechtvaardigheden geschapen die aanleiding geven tot mistevredenheid;

2° belangrijke problemen vergen een oplossing vóór elke nieuwe maatregel ten gunste van de personeelsleden die hogere functies hebben uitgeoefend : de gerechtigden op de overgangsmaatregelen van het koninklijk besluit van 3 januari 1940 die meer bezorgdheid vanwege de Regering verdienen, de personeelsleden die aanspraak kunnen maken op een benoeming in een hogere graad (artikel 8 van het koninklijk besluit van 25 november 1953) hebben niet altijd de gepaste diensaanwijzing bekomen, enz...

De afgevaardigde van de F.C.S.O.D. doen opmerken dat, zo zij zich onthielden bij het onderzoek, in de Algemene Raad, van de maatregelen bekrachtigd door het koninklijk besluit van 31 mei 1958, zij thans slechts een formeel negatieve houding kunnen aannemen ten overstaan van de nieuwe bepalingen, dit om de volgende redenen :

1° het koninklijk besluit van 31 mei 1958 heeft, bij de toepassing, aanleiding gegeven tot willekeur : gelijkaardige gevallen werden verschillend opgelost;

2° een onthouding van hunnentwege zou kunnen aangezien worden als de stilzwijgende goedkeuring van de wetsvoorstellen strekkende niet alleen tot de toekenning van de hogere wedde doch ook tot de benoeming in de hogere graad;

3° de maatregel heeft een beperkte draagwijdte en is niet altijd onpartijdig; hij komt des te ongelegener voor daar de Regering voortdurend haar verlangen bevestigt een ernstige administratieve hervorming door te voeren.

ANNEXE III.

Note relative à l'intervention de la Gendarmerie pour le maintien de l'ordre.*1. Base légale de l'intervention de la Gendarmerie.*

a) Les articles 128, 129 et 139 de la loi provinciale et les articles 91, 95 et 106 de la loi communale confient à l'autorité civile le soin de veiller au maintien de la tranquillité et du bon ordre, à la sécurité des personnes et des propriétés; ils leur confèrent le droit de requérir la force armée.

Ces articles consacrent la suprématie du pouvoir civil sur la Force Publique et la responsabilité première du pouvoir civil en matière de maintien de l'ordre.

b) La loi du 2 décembre 1957 qui a défini la Gendarmerie comme étant une force publique instituée pour assurer le maintien de l'ordre et l'exécution des lois a, en divers articles, fixé les responsabilités et les devoirs respectifs des autorités civiles légalement responsables de l'ordre public et de la Gendarmerie.

L'article 20 de la loi fixe la procédure que la Gendarmerie doit appliquer pour la dispersion des attroupements lorsque l'absolue nécessité d'employer les armes blanches ou à feu n'est pas démontrée.

Enfin, le chapitre III du titre V détermine les rapports que doivent entretenir les autorités civiles responsables de l'ordre public et celles de Gendarmerie.

c) Dans certains cas, la Gendarmerie intervient d'office pour le rétablissement de l'ordre public et notamment :

— lorsque des attentats, des violences ou des voies de fait sont commis contre les personnes et les propriétés (art. 106 Code Instr. criminelle).

— en vertu de l'article 33 de la loi du 2 décembre 1957, pour disperser tout attroupement armé ainsi que tout attroupement non armé formé pour la délivrance des prisonniers et condamnés, pour l'invasion, le pillage et la dévastation des propriétés ou formé pour porter atteinte à la vie des personnes. Elles dispersent les attroupements non armés s'opposant à l'exécution de la loi, d'un jugement ou d'une contrainte. Elle disperse également les attroupements tumultueux constitués à l'encontre d'une ordonnance de police.

De plus, la Gendarmerie se tient à portée des grands rassemblements (art. 32 — loi sur la Gendarmerie), se rend sur les lieux et prend les mesures qui s'imposent en cas de catastrophe ou de sinistres importants (art. 31 — loi sur la Gendarmerie).

BIJLAGE III.

Nota betreffende de tussenkomst van de Rijkswacht ter handhaving van de orde.*1. Wettelijke grondslag van de tussenkomst van de Rijkswacht.*

a) De artikelen 128, 129 en 139 van de provinciale wet en de artikelen 91, 95 en 106 van de gemeentewet dragen aan de burgerlijke overheid de zorg op, te waken over de handhaving van de rust en de goede orde, de veiligheid van de personen en de eigendommen; zij verlenen haar het recht de hulp van de gewapende macht te vorderen.

Deze artikelen huldigen de oppermacht van het burgerlijk gezag over de Gewapende Macht en de eerste verantwoordelijkheid van het burgerlijk gezag terzake van de handhaving der orde.

b) De wet van 2 december 1957, die de Rijkswacht beschrijft als een gewapende macht ingesteld ter handhaving van de orde en ter uitvoering van de wetten, heeft in verschillende artikelen de onderscheiden verantwoordelijkheden en verplichtingen vastgesteld van de burgerlijke overheden die wettelijk verantwoordelijk zijn voor de openbare orde en voor de Rijkswacht.

Artikel 20 van de wet bepaalt de procedure welke door de Rijkswacht moet worden toegepast bij het uiteendrijven van samenscholingen wanneer de volstrekte noodzakelijkheid van het gebruik van de blanke wapens of van de vuurwapens niet bewezen is.

Tot slot stippelt hoofdstuk III van titel V de betrekkingen uit welke dienen te bestaan tussen de voor de openbare orde verantwoordelijke burgerlijke overheden en de Rijkswachtoverheden.

c) In sommige gevallen treedt de Rijkswacht van ambtswege op om de openbare orde te herstellen, en dit onder meer :

— in geval van aanslagen, gewelddaden of handtastelijkheden tegen personen en de eigendommen (artikel 106 — Wetboek van Strafvordering);

— krachtens artikel 33 van de wet van 2 december 1957, tot het uiteendrijven van alle gewapende samenscholingen zomede van alle ongewapende samenscholingen gevormd ter bevrijding van gevangenen en veroordeelden, tot het overvallen, plunderen en verwoesten van eigendommen, of tot het plegen van een aanslag op het leven van personen. Zij drijft de ongewapende samenscholingen uiteen die zich verzetten tegen de uitvoering van de wet, van een vonnis of van een dwangbevel. Zij drijft eveneens de woelige samenscholingen uiteen gevormd met overtreding van een politieverordening.

Daarenboven houdt de Rijkswacht zich in de nabijheid van elke grote volkstoeeloop (art. 32 — wet op de Rijkswacht); zij begeeft zich ter plaatse en treft alle maatregelen welke nodig zijn in geval van onheil of grote rampen (art. 31 — wet op de Rijkswacht).

II. Modalités d'intervention de la Gendarmerie.

a) « L'intervention de la Gendarmerie n'a d'autre but que d'assurer la liberté et la tranquillité des citoyens. Elle doit éviter tout ce qui pourrait constituer une provocation, un acte coercitif inutile ou un abus de pouvoir.

La légalité doit être scrupuleusement respectée. Aucun prétexte ne peut être donné, dans ce domaine, aux émeutiers en vue de justifier ou d'excuser leurs écarts de comportement.

Lors des événements d'ordre intérieur, ne jamais perdre de vue qu'on a affaire à des Belges. Avant de frapper, il faut essayer de convaincre de l'inutilité de la résistance, en faisant, par exemple, un large étalage de la force.

Une fois celle-ci employée, il faut dominer, tout en proportionnant l'action offensive ou défensive à celle de l'adversaire...

La troupe doit en imposer à la foule par son attitude militaire et décidée, sa discipline, sa tenue impeccable... Le tact, le doigté, le calme et le sang-froid, ainsi qu'une connaissance aussi exacte que possible de la psychologie de la foule à laquelle on a affaire, sont nécessaires ».

Telles sont les directives définies par le commandement de la gendarmerie dans les principes fondamentaux de l'emploi des forces diffusés dans toutes les unités. (Règlement « ordre public — tactique de la gendarmerie »).

b) Le commandement général, fort de l'expérience de nombreux services d'ordre, s'efforce de doter la Gendarmerie d'un armement approprié de façon à éviter tout incident grave et toute effusion de sang. C'est ainsi que dans toute la mesure du possible, il est largement fait appel à des moyens efficaces non meurtriers tels que cavalerie, grenades lacrymogènes, et arroseuses.

À notre demande, les services compétents de la Défense Nationale s'efforcent de mettre au point des moyens d'intervention moins dangereux que dans le passé.

Par ailleurs, avant chaque service d'ordre, si des heurts violents sont à craindre, les chefs rappellent aux troupes les consignes de calme, de modération et de fermeté.

II. Modaliteiten van de tussenkomst van de Rijkswacht.

a) « Het enige doel van de tussenkomst van de Rijkswacht is het verzekeren van de vrijheid en de rust der burgers. Zij dient alles te vermijden wat een uitdaging, een onnodige dwangmaatregel of machtsmisbruik zou uitmaken.

» De wettelijkheid dient nauwgezet te worden geëerbiedigd. Er mag, op dat gebied, aan de oproermakers geen voorwendsel worden gegeven dat hun buitensporigheden zou rechtvaardigen of tot verontschuldiging ervan zou kunnen strekken.

» Bij binnenlandse gebeurtenissen mag nooit uit het oog worden verloren dat men tegenover Belgen staat. Vooraleer toe te slaan moet men trachten, bijvoorbeeld door een indrukwekkend machtsvertoon, de nutteleloosheid van de weerstand te doen inzien.

» Wanneer de macht eenmaal wordt aangewend, dient men de overmacht te behouden maar daarbij de offensieve of defensieve actie in verhouding tot de actie van de tegenstander brengen.

» De manschappen dienen indruk te maken op de menigte door hun militaire en vastberaden houding, hun tucht en hun onberispelijk optreden... Daarbij zijn een rechtvaardig en taktvol handelen, kalmte en koelbloedigheid, zomede een juiste kennis van de psychologie van de massa waarvoor men staat, onontbeerlijk. »

Ziedaar de richtlijnen welke door het Commando van de Rijkswacht vastgesteld zijn in de grondbeginselen betreffende de aanwending van de gewapende macht welke in alle eenheden werden verspreid (Reglement « Openbare Orde — Tactiek van de Rijkswacht »).

b) Het Algemeen Commando, steunend op de ervaring verkregen uit talrijke ordehandavingsopdrachten, spant zich in om de Rijkswacht uit te rusten met aangepaste wapens ten einde erge incidenten en bloedvergieten te voorkomen. Aldus wordt in de mate van het mogelijke een ruim beroep gedaan op doeltreffende maar niet dodelijke middelen als daar zijn de cavalerie, traangasgranaten en waterkanonnen.

Op ons verzoek bemoeien de bevoegde diensten van Landsverdediging zich ermede actiemiddelen te vinden die minder gevaarlijk zijn dan die welke voorheen werden gebruikt.

Anderzijds hernieuwen de bevelhebbers, vóór elke opdracht tot handhaving van de orde en wanneer er hevige opstoten te vrezen vallen, hun voorschriften van kalmte, gematigdheid en krachtdadigheid.

ANNEXE IV.**Protection Civile.**

Les crédits destinés à la Protection Civile et les dépenses correspondantes ont été les suivants :

	Crédits	Dépenses
1951	F 370.732.000	F 257.231.000
1952	449.146.000	174.772.000
1953	188.684.000	163.284.000
1954	156.349.000	116.339.000
1955	155.333.000	116.180.000
1956	156.306.000	119.795.000
1957	135.400.000	116.500.000
1958	128.600.000	117.500.000
1959	116.500.000	102.300.000
1960	109.500.000	97.600.000
1961	109.300.000	

A partir de 1957, les chiffres cités deviennent approximatifs, certains crédits de la Protection Civile ayant été confondus avec ceux d'autres administrations du Département.

BIJLAGE IV.**Burgerlijke Bescherming.**

Lijst van de voor de Burgerlijke Bescherming bestemde kredieten en van de overeenstemmende uitgaven :

	Kredieten	Uitgaven
1951	F 370.732.000	F 257.231.000
1952	449.146.000	174.772.000
1953	188.684.000	163.284.000
1954	156.349.000	116.339.000
1955	155.333.000	116.180.000
1956	156.306.000	119.795.000
1957	135.400.000	116.500.000
1958	128.600.000	117.500.000
1959	116.500.000	102.300.000
1960	109.500.000	97.600.000
1961	109.300.000	

Van 1957 af zijn de opgegeven bedragen slechts benaderend, daar sommige van de voor de Burgerlijke Bescherming bestemde kredieten vermengd werden met die van andere besturen van het Departement.